

ЗМІСТ

промайне пілігрим	5
уламки розбитого дзеркала	7
на мапі Євразії	8
руса вода руда	9
патока тиші	10
день другий осені	13
жовток ворожіння	14
котиполе неба	16
юний Один	17
День як Спис	18
війна	20
остання молитва	23
а там за обрієм	24
сліди лисиці	25
Острів	26
апокрифи степу	27
Небо Атлантики	28
зіпнуте словом «наче»	32
Югурта. Повість про Харків	33
вечір на доторк	34

місто на дощ	35
на синім морозі	37
самотня країна	38
happy birthday	39
присмаком самоті	40
на схилі небес	42
по той бік місяця	43
небо степів	44
край ГАЛАСВІТА	45
шляхи на долоні	46
початок церемоній	48
різьбляні сні віконниць	49
Екзекуція	50
ведмежатко грізлі	51
стуманеним кришталем	53
акваріум неба	55
Елегія Кохання	56
панцир черепахи	57
АХВЕРИКА	58
пустотливе лисенятко	61

made in Ukraine	62
ландшафт за вікном	63
жовті знамена	64
дзвони	65
вічні нічні гречкосії	67
Поєма Про Наш Степ	68
тихий полустанок	71
Глек подорожнього	72
яблуко літа	74
похилі вежі речень	75
степом сколисаний сон	76
поїзди моєї республіки	78
Осені дерев'яний годинник.	79
лінії на долоні	80
Споглядання Гір і Ріки	81
Таємниці варязького ордена	82
Клинопис кленів	84
про країну кульбабію	85
рожевих квітів горщик	87
поза наші сни	88
між хмаровинням	89

млість імли	90
очеретяна вістка	91
темінь трав	92
павутина життя	93
на лезі снів	96
пісня смутку	97
далекі пташині ключі	98
риба весен	99
мисливська легенда	100
жовтавий парку колір	102
на далекій перехресній станції	104
одаліско з піни	105
вірші твоїм іменем	106
де ти і я	108
плин небес	109
старий мандрівник	110
сквола стигне час	111
третя зоря	113
суцільна отесаність каменю	114
Пахне осінню	115
просто травень	116

Панна самотність	117
Ангели стомлені снять	119
Помаранчі млинів	120
час рибалити	121
і озеро відійде наче сон	122
ранок подорожнього	123
<i>Олег Соловей. ПЕРЕКИНУТА БАЛІЯ СТЕПУ.</i>	124

* * *

Свого часу
 Ти
вполював
 Птаха
Дідусьо назвав його
 Сонцем
і випустив на волю...
Але
ніхто не знав
 що
 уламки
розбитого дзеркала —
 все
 що залишилося
 від
 країни
мандрованих дяків

* * *

Змовч Містерію,
Ірлице:
Степи розгублено...
Десь
на мапі Євразії
Серпень згасає
Сунуть дивнії Скити
на Захід
возами
І небесні шляхи засихають в огудину...

Все минається...
лицарство наше спечалене
Снять Дракони
півкулями Мозку на Осінь
І Сторожа Богів
наче Колесо
з Осі
Обриває Галактики Розклад Відчалення

То відспівано Сурмами, скінчено Ловами
Покоління, Епоху чи як це зветься
І на
вістрі
зіниць
пада
обертом
В С Е С В І Т
О
Богине
остання
Кобиляча
го-
ло
во

* * *

Той паперовий змій що ми
змайстрували разом
з батьком і братом
кудись відлетів...

Я і краплини дощу:
хлопчик вікну
не віщу-є
нічого
човен долонь
простягнувши до скла
русел річок...
Осінь пішла
руса
вода
руда...

сядь
посидь
коло мене
і просто помовч
що може бути ліпше за мовчанку
за мовчанку з тобою
дівчинко з ясними очима
віриш
з тобою можна мовчати про все на світі
зрештою з тобою можна класно мовчати про все на світі
так чомусь саме з тобою
особливо
такого вечора
такого тихого вечора
такого тихого теплого вечора
такого тихого плинного теплого вечора
сонце
цей старий кент
напрочуд ніжно мережить промінням
спальні райони нашого міста
нашого на двох міста
знаєш
я давно маю сумніви стосовно його орієнтації
але поза тим
саме такого вечора
такого тихого вечора
такого тихого теплого вечора
такого тихого плинного теплого вечора
на цьому осонні
коли густа *патока тиші*
залипає на вустах

і я не знаю
я таки чомусь не знаю
чи стане
у нас снаги
щось чинити
окрім цієї чудової мовчанки
на двох

Розкрай півнеба і дощі пусти
В *день другий осені*, що від собак походить,
Твоя величносте спокуси й хіті горда,
На схлип кохання жовтий і густий

Втім, псовий ранок завжди буде псом,
За сонцем бігтиме потворисько серйозне,
Таке, як я чи ти, чи ерогенні зони,
І на сади прогіркне будень-сон

Але нехай дощі ідуть — і все:
В день другий осені, на третій і на сьомий,
Густі, величносте, солодкі, теплі, сонні
Поміж небес-садів, і мокне пес